

שר החינוך
Minister of Education
وزير التربية والتعليم

ט' בניסן תשפ"ה
07.04.2025
סימוכין : 2000-1100-2025-0000053

לכבוד,
פרופ' גד יאיר
יו"ר הועדה לפרס ישראל בסוציולוגיה ואנתרופולוגיה

הנדון: בהמשך למכתבך מיום 6.4.25

שלום רב,

קראתי בעיון את מכתבך מיום 6 באפריל, 2025 ואני מעריך את המחויבות והדאגה שלך ושל חברי ועדת פרס ישראל לשימור מעמדו המקצועי והאקדמי של הפרס. עבודתה המקצועית והיסודית של הוועדה חשובה לנו מאוד, ואני מוקיר ומכבד את הזמן והמאמצים שהושקעו בהחלטותיה.

עם זאת, עליי להדגיש כי ההחלטה שלא להעניק את פרס ישראל לפרופ' אוה אילוז אינה קשורה כלל וכלל לעמדותיה הפוליטיות. הנושא הוא עמידה על עיקרון יסוד ברור וחד-משמעי:

מדינת ישראל לא יכולה להעניק את הפרס המכובד ביותר מטעמה למי שבחרה לפעול נגדה בזירה הבינלאומית באמצעות פנייה לבית הדין הפלילי הבינלאומי בהאג.

פרס ישראל הוא הכרה רשמית מטעם המדינה באזרחיה על הישגים יוצאי דופן ותרומה משמעותית לחברה, למדע ולתרבות בישראל. אינני חולק על הישגיה האקדמיים של פרופ' אילוז, אך פנייתה להאג מהווה חציית קו אדום מובהקת, הפוגעת באופן ישיר במדינה, בחיילי צה"ל ובזכותה של ישראל להגן על עצמה. פעולה זו יוצרת מצב שבו המדינה עצמה תומכת לכאורה במי שפועל נגדה, דבר שהוא בלתי מתקבל על הדעת ואינו ראוי מוסרית ולאומית.

הדרישה לחזרה פומבית מפנייה זו אינה בגדר "טקס השפלה" ובוודאי שלא עלבון, כפי שצינת במכתבך, אלא דרישה מוסרית בסיסית מכל מי שמבקש לקבל את ההוקרה הרשמית הגבוהה ביותר מהמדינה שבה חי ופועל. מתן הפרס לאדם שפעל נגד המדינה בזירה בינלאומית יוצר תקדים מסוכן, ועל כן יש למנוע אותו. כך נימקתי במכתבי וכך גם העובדה שהועדה שאתה עמדת בראשה בשל כך שינתה את החלטתה. אמנם בניגוד לעמדתך, אך לפי הנוהל והתקנון. צר לי שאינך מכבד את החלטת הוועדה שעמדת בראשה.

שר החינוך

Minister of Education

وزير التربية والتعليم

אבקש להעמיד אותך על טעותך ולדייק מספר פרטים שכתבת. בניגוד לטענותיך לא חשפתי את שמה של המועמדת ואף לא את שמות חברי הועדה, שמרתי והנני שומר על סודיות התהליך. על כן, במידה ואכן (לדברך) נוצר לחץ חיצוני על מי מהחברים הוא נובע אך ורק מהמידע אשר אתה חשפת. בנוסף לכך, שיחתנו הטלפונית השנייה התקיימה לבקשתך ולא ביוזמתי כפי שניתן להבין במשתמע ממכתבך. חשוב לי להדגיש בניגוד מוחלט לדברך כאילו יש פגיעה בתקנון ההפך הוא הנכון. ההחלטה שלא להעניק את הפרס התקיימה לפי התקנון ואין שום פגם בקיומה.

כשר החינוך, אני מאמין בעקרונות יסוד לאומיים, ובראשם הגנה על חיילי צה"ל ועל זכותה של מדינת ישראל להתקיים ולהגן על אזרחיה. לפיכך, החלטתי עומדת בעינה, ולא יהיה שינוי כל עוד פרופ' אילוז עומדת מאחורי פנייתה לבית הדין הפלילי הבינלאומי בהאג.

צר לי שעמדה עקרונית זו אינה מהווה לך מצפן. עמדת זו אינה פוליטית כי אם ערכית, והיא מייצגת את העיקרון לפיו מדינת ישראל לא תתגמל מי שפוגע בה באופן ישיר או עקיף. חובתנו להגן על כבודה של מדינת ישראל בזירה הבינלאומית, במיוחד כאשר מדובר בפרס היוקרתי ביותר שלה.

אני קורא לך לכבד את החלטת הועדה ואת החלטתי, המבוססת על התקנון ונובעת מאחריות לאומית וערכית.

אני מבהיר באופן חד-משמעי מדינת ישראל לא תתגמל את מי שפועל נגדה בזירה הבינלאומית.

בברכה

יואב קיש

שר החינוך

העתקים :

ח"כ נעמה לזימי

פרופ' אבנר בן זקן, ראש המכון למחשבה ישראלית